

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: nezl. O. K., zast. Mgr. Radkem Látem, advokátem se sídlem Smilova 547, Pardubice, proti žalovaným: 1) **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, a 2) **Česká školní inspekce**, se sídlem Fráni Šrámka 2319/37, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2025, č. j. 11 A 13/2024-46,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2025, č. j. 11 A 13/2024-46, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci byla dne 18. 10. 2022 udělena důtka ředitele Základní školy a Mateřské školy Dr. Edvarda Beneše, se sídlem náměstí Jiřího Berana 500, Praha 9, za spáchání dvou kázeňských provinění, a sice narušení práva na ochranu osobnosti jednoho z učitelů tím, že si vzal bez jeho souhlasu na hodinu tělesné výchovy tímto učitelem vyučovanou tričko s jeho fotografií, která byla stažena z volně přístupných internetových stránek školy, a dále porušení školního řádu základní školy spočívajícím v propagaci rasismu, xenofobie a fašismu, třídní nenávisti a jiné antihumánní ideologie, čehož se měl dopustit tím, že při hodině fyziky naprogramoval na výukovém robotovi trajektorii jeho pohybu připomínající hákový kříž.

[2] Otec žalobce se dne 21. 10. 2022 obrátil na žalovanou Českou školní inspekci (dále jen „žalovaná“) se stížností na postup základní školy podle § 174 odst. 6 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“). Namítal, že nový školní řád nebyl platný, základní škola porušila práva žalobce, když na něj měla jedna z pedagogických pracovníků „*křičet a tlačit k přiznání viny*“, a že výchovná komise pochybila

při projednávání kázeňských provinění. Žalovaná zaslala otci žalobce výsledky šetření stížnosti ze dne 11. 11. 2022, sp. zn. ČŠIK-611/22-K, a uvedla, že všechny tři body stížnosti hodnotí jako nedůvodné. Poté žalovaná otci žalobce zaslala změnu výsledků šetření stížnosti ze dne 19. 12. 2022, sp. zn. ČŠIK-747/22-K, ve které shledala důvodnou námitku neplatnosti nového školního řádu, se kterým základní škola pracovala jako s platným, ačkoliv jej neschválila školská rada podle § 168 odst. 3 školského zákona. Námitku porušení práv žalobce pak shledala neprokazatelnou, jelikož dotčení zaměstnanci školy vyloučili jakýkoliv nátlak na něj.

[3] Dne 23. 11. 2022 a dne 7. 12. 2022 se otec žalobce opět obrátil na žalovanou, jelikož nesouhlasil s výsledky jejího šetření ze dne 11. 11. 2022. Žalovaná na tato podání reagovala přípisem ze dne 19. 12. 2022, sp. zn. ČŠIK-746/22-K, kterým otci žalobce zopakovala, že jeho stížnost byla v otázce neplatnosti nového školního řádu důvodná, avšak původní školní řád obsahoval totožné ustanovení věcně dopadající na projednávaný případ – vytýkaná kázeňská provinění. Shodně s předchozím výsledkem šetření ze dne 11. 11. 2022 uvedla, že v postupu výchovné komise nebyly shledány nedostatky. V souladu se změnou výsledků šetření pak ke třetí námitce znovu shrnula, že tvrzené pochybení není prokazatelné. Otec žalobce se dne 22. 12. 2022 znovu obrátil na žalovanou a požadoval doplnit či přehodnotit výsledky jejího šetření. Žalovaná přípisem ze dne 13. 1. 2023, sp. zn. ČŠIK-282/23-G21, sdělila otci žalobce, že se plně odkazuje na dřívější vyrozumění o výsledcích šetření. Výslovně uvedla, že školní řád nemá omezenou platnost na jeden školní rok, ale je platný a účinný až do jeho zrušení a nahrazení novým. Závěrem sdělila, že není oprávněna měnit rozhodnutí školy či dávat k této změně závazné pokyny. Udělené výchovné opatření má navíc oporu ve školním řádu a otázka jeho přísnosti je plně v kompetenci základní školy.

[4] Dne 6. 11. 2023 se žalobcův otec prostřednictvím právního zástupce obrátil na žalované Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „žalovaný“), a sice s výzvou k odstranění nečinnosti žalované. Uvedl, že se u ní domáhal odstranění protiprávního stavu – neoprávněně udělené ředitelské důtky – a provedení kontroly postupu základní školy. Ke dni podání výzvy však od žalované neobdržel zprávu nebo návrh, jakým způsobem bude protiprávní stav vyřešen. Žalovaná se tedy s obsahem stížnosti kvalifikovaně nevypořádala a tvrzený protiprávní stav neodstranila. Její postup je tak vadný a nesprávný.

[5] Žalovaný žádostí o součinnost ze dne 15. 4. 2024, č. j. MSMT-2664/2024-4, požádal žalovanou o sdělení, zda ve věci stížnosti žalobcova otce prováděla šetření, či jiné úkony a s jakým výsledkem. Žalovaná reagovala na žádost vyjádřením ze dne 18. 4. 2024, č. j. ČSIG-2824/24-G21, ve kterém shrnula výše uvedené skutečnosti (odst. [3] tohoto rozsudku). Žalovaný proto zaslal právnímu zástupci žalobce sdělení ze dne 19. 4. 2024, č. j. MSMT-6432/2024-2, ve kterém shrnul závěry žalované a informoval jej, že neshledal nečinnost žalované. Dle sdělení není ani žalovaný oprávněn posuzovat důvodnost udělení ředitelské důtky.

[6] Žalobce podal k městskému soudu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem a požadoval, aby městský soud určil, že: *„Žalovaní jsou povinni odstranit protiprávní stav, spočívající v udělení ředitelské důtky žalobci dne 18. 10. 2022 ze strany Základní školy a Mateřské školy Dr. Edvarda Beneše bez jakýchkoliv konkrétních důkazů a zjištění, včetně výmazu ředitelské důtky z osobního spisu žalobce.“*

pokračování

[7] Městský soud původně žalobu usnesením ze dne 6. 2. 2024, č. j. 11 A 13/2024-7, odmítl s odůvodněním, že výchovná a kázeňská opatření, která nemají ve školském zákoně stanoveny podmínky jejich uložení, nemají pro žáka negativní právní důsledky, a tedy nedošlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 10. 2024, č. j. 9 As 66/2024-35 (dále jen „zrušující rozsudek“), zrušil usnesení městského soudu č. j. 11 A 13/2024-7, a věc mu vrátil k dalšímu řízení, byť z jiných než v kasační stížnosti uvedených důvodů. Odůvodnění usnesení č. j. 11 A 13/2024-7 se totiž míjelo s návrhovými důvody, a tedy bylo nepřezkoumatelné.

[8] Městský soud znovu rozhodl napadeným usnesením tak, že žalobu opětovně odmítl z důvodu, že je dána neodstranitelná podmínka spočívající v nedostatku pravomoci soudu věc rozhodnout. Nejdříve zrekapituloval právní úpravu a základní východiska uvedená již v předchozím usnesení č. j. 11 A 13/2024-7. Následně ve vztahu k žalovanému konstatoval, že ministerstvo nemá pravomoc odstranit žalobcem tvrzený protiprávní stav spočívající v udělení ředitelské důtky. Zároveň ministerstvo podnět žalobce prošetřilo a neshledalo, že by žalovaná byla nečinná. Ministerstvo žalobci sdělilo, že není oprávněno posuzovat důvodnost udělení ředitelské důtky, to přísluší základní škole. Svým sdělením však ministerstvo nikterak nezasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobce. Ve vztahu k žalované městský soud uvedl, že provedla šetření stížnosti žalobce. Žalovaná shledala, že základní předpoklady pro uložení uvedeného kázeňského opatření byly naplněny. Dle městského soudu směřuje inspekční činnost žalované především k činnosti školy, ani u žalované se tedy nejednalo o nezákonný zásah, který byl zaměřen proti žalobci nebo v jehož důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Závěrem městský soud setrval na argumentu z předchozího usnesení č. j. 11 A 13/2024-7, a sice že projednatelnost žaloby nezakládá ani argumentace týkající se nevyřízení stížnosti žalobce dle jeho představ. Stížnost podaná k žalované podle školského zákona je pouhým podnětem a podateli neplyne ze zákona právní nárok na provedení jakýchkoliv úkonů na základě podnětu – stížnosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaných

[9] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadal výše označené usnesení městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl usnesení zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[10] Stěžovatel namítal, že nesouhlasí se závěrem městského soudu o nedostatku pravomoci věc rozhodnout. Městský soud navíc porušil zásadu ústnosti, když mu stěžovatel na jeho výzvu k vyjádření navrhl, aby bylo nařízení jednání ve věci samé. Městský soud však žalobu bez jednání odmítl.

[11] Stěžovatel stejně jako v předcházející kasační stížnosti uvedl, že nenapadá primárně udělení ředitelské důtky, nýbrž postup základní školy jemu předcházející. Zákonní zástupci stěžovatele se nemohli k jeho obvinění a k důkazům, které měly obvinění prokazovat, vyjádřit. Rozhodnutí o udělení ředitelské důtky je založeno pouze na dodatečně „vyrobeném“ a podvrhnutém důkazu ze strany pedagogické pracovnice Mgr. S. Základní škola byla povinna respektovat zásadu zákazu libovůle a princip rovnosti, čemuž odpovídá veřejné subjektivní právo stěžovatele na to, aby i udělení ředitelské důtky tyto zásady respektovalo. K tomu však v nynější věci nedošlo, a proto bylo zasaženo do práva stěžovatele

na „fair“ vedený proces včetně práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Důsledkem porušení těchto zásad je nezákonně udělená důtka ředitele školy. Nepravdivé označení stěžovatele za osobu propagující fašismus zkomplikovalo jeho komunikaci s ostatními spolužáky.

[12] Opakovaně též tvrdil, že pro něj má neoprávněně udělená ředitelská důtka poměrně zásadní negativní následky, zejména mu v důsledku jejího udělení nemusí být dle „*školních pravidel*“ umožněna účast na odborných exkurzích, které jsou součástí výuky. Zároveň nemusí být stěžovateli umožněno „*plnohodnotné*“ vzdělávání jako jiným žákům, kterým nebyla udělena důtka ředitele“. Nesouhlasí ani s tvrzením městského soudu, že udělením důtky a zaznamenáním ve školní matrice má celý proces skončit a v budoucnu již z této skutečnosti nelze vyvozovat žádné právní důsledky. Neoprávněně udělená ředitelská důtka je i nadále v osobním spise stěžovatele zaznamenána, ačkoliv měla být po ukončení školního roku 2022/2023 vymazána, což je v rozporu s právní úpravou, přičemž tato skutečnost může mít negativní dopad na další vzdělávání stěžovatele. Neoprávněný záznam ve školní matrice může být překážkou pro přijetí stěžovatele na střední školu, jelikož se střední škola může rozhodnout přijmout pouze uchazeče, kteří nemohou v budoucnu potenciálně působit problémy, tj. žáky bez zaznamenaných kázeňských opatření.

[13] Nově v kasační stížnosti konstatoval, že zpravidla je za propagaci fašismu a xenofobie na školách udělována snížená známka z chování, a nikoliv méně citelná ředitelská důtka. Zákonným zástupcům bylo znemožněno se bránit proti závažnému obvinění stěžovatele stran propagace fašismu a xenofobie.

[14] Výkladem Nejvyššího správního soudu, dle kterého nemá ředitelská důtka dopad do veřejných subjektivních práv žáka, je znemožněn jakýkoliv přezkum tohoto kázeňského opatření, tím spíše v případě nikoliv fair vedeného procesu předcházejícího jeho udělení. Stěžovateli není zřejmé, jak se má bránit proti účelovému a smyšlenému řízení základní školy. Na opakované podněty žalování reagovali nesprávně a provedli pouze formální kontrolu. Neprovedli totiž řádný přezkum řízení předcházejícího udělení ředitelské důtky.

[15] Žalovaná ve vyjádření navrhla kasační stížnost odmítnout, jelikož v ní není vůbec uvedeno, že by se městský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu ve zrušujícím rozsudku. Odůvodnění kasační stížnosti, dle kterého stěžovatel nenapadá udělení důtky ředitele školy, nýbrž jemu předcházející nezákonný postup, se dle žalované nevztahuje k žalobě podané na žalované.

[16] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stěžovatel brojí především proti postupu základní školy, a tedy kasační námitky neodpovídají obsahu žaloby. Ve shodě s městským soudem konstatoval, že není oprávněn přezkoumávat rozhodnutí o udělení ředitelské důtky. Žalovaný nebyl nečinný, na podnět stěžovatele reagoval, provedl důkladné šetření a neshledal pochybení žalované při vyřizování stížnosti stěžovatele. Dále uvedl, že on sám ani žalovaná se nedopustili nezákonného zásahu. Doplnil, že důtka ředitele školy nemá pro žáka žádné právní následky. Ve srovnání s trestním řízením je intenzita dopadů ředitelské důtky podstatně nižší. Zdůraznil, že mu nepřísluší hodnotit důvodnost ředitelské důtky. Ředitelská důtka ani nikterak nebrání stěžovateli účastnit se vzdělávání, stěžovatelem namítaná účast na exkurzích není obligatorní součástí vzdělávání, navíc se jedná o pouhé hypotetické úvahy. Žalovaný odkázal na odůvodnění městského soudu, dle kterého právní

pokračování

úprava nestanoví pravidlo výmazu údaje o udělení ředitelské důtky ze školní matriky. K namítanému porušení zásady ústnosti uvedl, že městský soud nerozhodoval ve věci samé, jelikož žalobu odmítl. Nebyly tedy splněny podmínky pro nařízení jednání. Kasační stížnost proto navrhl zamítnout, případně odmítnout.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[17] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Poté přistoupil k přezkumu usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[18] Kasační stížnost je důvodná.

[19] Nejvyšší správní soud na úvod předesílá, že v posuzovaném případě stěžovatel kasační stížností napadl usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby. Takovou kasační stížnost lze opřít pouze o důvody vyplývající z § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz například rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS). Ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. konzumuje důvody kasační stížnosti jinak podřaditelné i pod § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2016, č. j. 9 As 47/2016-39, odst. [16]).

[20] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností kasační stížnosti, jelikož oba žalovaní shodně navrhli kasační stížnost odmítnout. Jedná se totiž o opakovanou kasační stížnost (§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.). Podle tohoto ustanovení je opakovaná kasační stížnost přípustná, pouze pokud je podána z důvodu tvrzeného nedodržení závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu. Dle judikatury je opakovaná kasační stížnost přípustná také tehdy, jestliže směřuje k právním otázkám, které v řízení o první kasační stížnosti nebyly a nemohly být řešeny (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS).

[21] Kasační soud též dodává, že kasační stížnost může účinně směřovat jen proti těm důvodům soudního rozhodnutí, na nichž je toto rozhodnutí postaveno. Kasační stížnost, která nesměruje proti důvodům, na nichž je rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2007, č. j. 8 As 52/2006-74, č. 1655/2008 Sb. NSS, obdobně např. novější usnesení NSS ze dne 24. 3. 2016, č. j. 9 Afs 234/2015-37, odst. [20], nebo rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Ads 201/2019-37, odst. [59]).

[22] V projednávané věci je kasační stížnost částečně nepřípustná. Konkrétně se jedná o kasační námitky shrnuté v odst. [11], v prvních dvou větách odst. [12], a v odst. [13] a [14] vyjma posledních dvou vět poslední uvedeného odstavce tohoto rozsudku. Jedná se o námitky, které se mívají s rozhodovacími důvody městského soudu a též s podstatou věci jako takové. Nejvyšší správní soud se tedy mohl zabývat jen těmi námitkami, které směřují proti důvodům uvedeným v napadeném usnesení, potažmo těmi, kterými se nemohl zabývat a nezabýval v řízení o předcházející kasační stížnosti. Z důvodu uvedených níže se však zabýval pouze námitkou shrnutou v odst. [10] tohoto rozsudku.

[23] Nejvyšší správní soud se následně zabýval námitkou porušení zásady ústnosti. Kasační soud ze spisu městského soudu ověřil, že městský soud po zrušujícím rozsudku č. j. 9 As 66/2024-35 zaslal účastníkům řízení poučení o složení senátu a výzvy podle § 51 s. ř. s. a k vyjádření se k závěrům uvedeným v rozsudku č. j. 9 As 66/2024-35. Zástupci stěžovatele byla výzva doručena dne 23. 10. 2024. Dne 7. 11. 2024 zástupce stěžovatele městskému soudu sdělil, že nesouhlasí s projednáním věci a rozhodnutím bez nařízení jednání, ve vztahu ke sdělení procesního stanoviska ke zrušovacímu rozsudku požádal o prodloužení lhůty o 7 dnů (viz č. l. 43 spisu městského soudu). Do dne vydání napadeného usnesení se již stěžovatel či jeho zástupce nevyjádřili.

[24] Podle § 49 odst. 1, věty první, s. ř. s. nařídí předseda senátu k projednání věci samé jednání. Zároveň může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou, nebo s tím souhlasí. V případě, že se účastníci k výzvě soudu, zda s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádří, má se za to, že souhlas s projednáním a rozhodnutím udělili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Napadeným usnesením městský soud odmítl žalobu, tedy bez jejího věcného projednání, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za této situace nemusel městský soud nařizovat jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2005, č. j. 2 Afs 86/2005-55, nebo novější rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2021, č. j. 7 Afs 104/2020-33, odst. [14]). Městský soud tak postupoval v souladu se zákonem.

[25] Stran nedostatku pravomoci soudu věc rozhodnout, tedy důvodu, pro který městský soud žalobu odmítl, uvádí kasační soud následující. Podmínkami, při jejichž splnění lze zásahovou žalobu věcně projednat, se již mnohokrát zabýval NSS ve své judikatuře (např. v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 6. 12. 2019, č. j. 5 As 153/2019-44, zdejší soud spojil odmítnutí zásahové žaloby s povinností soudu zkoumat, „*zda se pojmově může jednat o zásah správního orgánu či správních orgánů.*“ Výslovně dodal, že „*[o]tázka, zda k zásahu dle žalobního tvrzení došlo, zda byl zákonný a zda jím byl stěžovatel zkrácen na svých právech, má být, jak již bylo konstatováno, až předmětem meritorního posouzení této věci.*“

[26] Rozšířený senát navázal na předchozí judikaturu a v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, uvedl, že „*Je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, původci či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla všechna tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení nezákonného zásahu. Soud zde bude přiblížet též k závěrům ustálené judikatury, jež dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být.*“ (shodně též rozsudky NSS ze dne 20. 12. 2022, č. j. 10 As 25/2020-61, odst. [47], nebo ze dne 27. 6. 2024, č. j. 9 As 129/2024-42, odst. [17]).

[27] Lze tedy shrnout, že městský soud mohl žalobu odmítnout z důvodu chybějící podmínky řízení, bylo-li by zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Dále by soud mohl žalobu odmítnout, byla-li by tato opožděná či nepřipustná ve smyslu § 85 s. ř. s. V případě pochybností je třeba naproti tomu přistoupit k věcnému projednání žaloby a ukáže-li se, že žalovaný úkon správního orgánu práva žalobce nezkracuje, žalobu zamítnout jako nedůvodnou (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze

pokračování

dne 26. 10. 2005, č. j. 1 Afs 86/2004-54, č. 792/2006 Sb. NSS, nebo novější rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 Afs 86/2023-37, odst. [12]).

[28] Městský soud v napadeném usnesení odmítnutí žaloby odůvodnil tak, že nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, přičemž mezi takové podmínky řízení patří nedostatek pravomoci soudu věc rozhodnout (viz bod 31. napadeného usnesení). Zároveň v rámci odůvodnění posoudil pravomoc žalovaného přezkoumávat rozhodnutí ředitele základní školy o udělení důtky a dospěl k závěru, že není dána. Dále shledal, že „ze strany prvního žalovaného tak vůči žalobci nedošlo ani k zásahu ve smyslu § 82 a následujících s. ř. s., a to ani v podobě nečinnosti, neboť první žalovaný se předmětným podáním žalobce zabýval a vyřídil jej uvedeným sdělením žalovaného. [...] První žalovaný se tak žádného zásahu tak, jak jej žalobce v žalobě formuloval, vůči žalobci nedopustil.“ Dle městského soudu navíc žalovaný nikterak nezasáhl do veřejných subjektivních práv stěžovatele tím, že ho vyrozuměl, jak posoudil výzvu stěžovatele k odstranění údajného protiprávního stavu (viz body 20. a 21. napadeného usnesení). Ve vztahu k žalované městský soud vymezil její pravomoci dle školského zákona a ustal na závěru, že ani ona není oprávněna zrušit udělenou ředitelskou důtku či uložit její výmaz ze školní matriky. Dále městský shrnul postup žalované a výsledky jejího šetření. Uzavřel, že její úkony „nebyly a ani nemohly být zaměřeny proti žalobci, ani nebylo v důsledku úkonů České školní inspekce proti žalobci zasaženo.“ Postup žalované proto „nebyl nezákonný a zároveň nešlo o zásah, který by byl zaměřen přímo proti žalobci nebo by v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, jak vyžaduje § 82 s. ř. s.“ (viz body 22. až 28. napadeného usnesení).

[29] Na základě uvedeného je zřejmé, že městský soud postupoval v rozporu s výše uvedenou judikaturou a jejími závěry. Odmítnutí žaloby neodůvodnil tak, že by stěžovatelem namítané jednání nemohlo být nade vše pochybnost zásahem, nýbrž tím, že neshledal dotčení veřejných subjektivních práv stěžovatele, což dle městského soudu vedlo k nedostatku pravomoci soudu rozhodujícího ve správním soudnictví věc rozhodnout. Navíc městský soud dospěl k závěru, že postup žalovaných nebyl nezákonným zásahem. Městský soud tedy svým postupem žalobu *de facto* věcně projednal, takové posouzení má však místo až v rámci meritorního posouzení žaloby (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 153/2019-44, odst. [26], nebo ze dne 11. 9. 2025, č. j. 2 As 86/2025-21, odst. [25] a [26]).

[30] Dalšími věcnými a přípustnými kasačními námitkami se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, ani hodnotit správnost úvah městského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení městského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu zde uvedeným (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Především v dalším řízení posoudí žalobu optikou shora uvedené judikatury, která umožňuje žalobu odmítnout pouze tehdy, je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s. Pokud městský soud shledá, že

uvedené předpoklady nejsou splněny (příčemž neshledá ani jinou skutečnost, pro kterou nelze žalobu meritorně projednat), žalobu v mezích žalobních bodů (viz zrušující rozsudek č. j. 9 As 66/2024-35) věcně projedná.

[32] O náhradě nákladů řízení rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu